

ligt. Optrækningen vil i almindelighed blive foretaget på apoteket i forbindelse med betalingen for de pågældende lægemidler, i enkelte tilfælde vil opkrævningen dog blive foretaget af distribuerende læger, jfr. ovenfor og apotekerlovens § 44. Apotekerne/de distribuerende læger afregner herefter i nærmere fastsatte intervaller de modtagne afgiftsbeløb til statskassen, hvor de vil blive indtægtsført under indenrigsministeriets konto (finanslovens § 13).

De nærmere tekniske regler om afgiftens opkrævning og den videre afregning til statskassen vil ifølge bestemmelsen i forslaget § 3 blive fastsat af indenrigsministeren. Afregning af afgiftsbeløb fra apotekerne til statskassen påregnes at skulle ske én gang om måneden.

Arbejdet med opkrævningen vil – i hvert fald i en overgangsperiode – medføre et vist merarbejde på apotekerne, da der skal foretages en ekstra dataregistrering. Omfanget af merarbejdet vil i nogen

grad være afhængig af, hvorledes undtagelserne fra afgiftsopkrævningen fastlægges. Til gengæld vil apotekerne opnå en vis likviditetsmæssig fordel. Selve afregningen vil indgå som et led i det bogholderimæssige arbejde, der i forvejen knytter sig til apotekernes udlevering af lægemidler, bl.a. i relation til den offentlige sygesikring. Noget nærmere skøn over arbejdets omfang er det derfor næppe muligt at anføre.

Da afgiften refererer sig til ekspeditionen af recepterne, kan afgiftsbeløbene ikke anses som en del af lægemidlets pris, og afgiften skal derfor ifølge lovforslagets § 3, stk. 2, ikke registreres som en del af apotekets omsætning. Afgiftsbeløbene kommer derfor ikke til at påvirke beregningen af afgifter/tilskud, der beregnes på grundlag af apotekernes omsætning i henhold til apotekerlovens § 47.

Det bemærkes, at staten har udpantringsret for afgiften efter lov nr. 36 af 3. april 1873 om udpantrning og om udlæg.